LUTAD MOT KLIPPAN - KAPITEL 1

Spara som PDF

Lyssna till Kapitel 1 via spelaren nedan (talsyntes):

När du lyssnat klart går du vidare till Kapitel 2 -→

(Klicka på denna länk för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem mp3-filen till din dator)

---

efter ett avhopp

Precis som det är Guds initiativ att vi blir frälsta och tagna ut ur världen in i Jesu hjärta, så fick jag uppleva hur Gud grep in när jag blev fri från församlingen Arken och Trosrörelsen. Jag hade aldrig kunnat rädda mig själv ut ur trosförsamlingen jag var med i så det var verkligen Guds kärleksfulla hand. Jag kommer aldrig att glömma den dagen när jag fick ett varnande sms från en före detta elev. Då sprack bubblan och jag började läsa på Internet om trosförkunnelsen och Trosrörelsen och så kände jag igen mig. Sanningen började framträda klarare och klarare likt ett foto i ett framkallningsbad och segrade till sist över lögnen. (Detta skriver jag om i min bok: Jakten på seger.) Men vad som däremot höll på väldigt länge är den "floating" som man kan få uppleva, det vill säga att man pendlar mellan olika ståndpunkter och inte vet vilket ben man ska stå på.

Under flera år trodde jag emellanåt att Arken och den teologin hade rätt och fick tankar på att gå tillbaka, för att vid andra tillfällen helt avfärda sådana tankar och

känslor. Så höll det länge på och vad jag tror orsaken till det är att dels är det krafter och makter man har att kämpa mot när man frigör sig från en villolära. Men man behöver också få lära känna det sanna evangeliet och upptäcka nåden på riktigt. Kanske inte ta emot Jesus på nytt i sitt hjärta som sin Herre och frälsare (om man en gång gjort det) men gå vidare i tron och omvärdera så mycket felaktigt som man tagit in genom kanske både tankekontroll och indoktrinering. Somliga finner kanske vägen ganska snart och går vidare, men för mig tog det verkligen lång tid. Du som läser kanske hade starka känslomässiga och andliga band till din församling och du kanske var där under många år och satsade tid, kraft och pengar in i rörelsen. Du kanske liksom jag hade ditt hjärta och din själ där och församlingen var ditt andliga hem där dina vänner fanns. Nu ska du plötsligt gå vidare utan ditt "andliga hem" och du vet inte vem du är utan församlingen, varken som privatperson eller i andliga och profana sammanhang.

Ensam med Gud

Plötsligt är man ensam med Gud och det tror jag är bra, för det är då Jesus kan visa oss vem han verkligen är på riktigt, utan att han blir förvrängd och tillskrivs egenskaper som han inte har som skedde i trosförsamlingen. Men jag tyckte det var jobbigt och kändes som att bestiga ett berg att läsa Bibeln efter tiden i Arken. Jag gick ju flera år på deras bibelskola i församlingen i Stockholm. Men jag tror att Gud förstår och det kan räcka med att man läser något litet ur Bibeln varje dag. Att läsa i Psaltaren kan kännas trösterikt för många psaltarpsalmer uttrycker så mycket av Davids känslor, ångest, tvivel och tankar. Även glädjeämnen och det kan vara till stor hjälp i den fortsatta vandringen med Gud.

Kanske känner du att du inte ens orkar vandra vidare med Gud eller vet hur det ska gå till. Du kanske varken orkar se åt en Bibel eller gå till en församling. Jag tror att Gud förstår det också och att han finns där vid din sida med sin kärlek och sin nåd. Han vill ta din hand för att hjälpa dig vidare, men han stressar oss inte och tvingar sig aldrig på någon. När det gäller att gå till en ny församling eller inte, så tror jag att man kan göra klokt i att vara ensam med Gud ett bra tag. Man behöver förstå och begrunda det man varit med om och smälta att man lämnat ett vilseledande sammanhang. I många församlingar idag så är många människor väldigt påverkade av trosförkunnelse och lever ut vad Trosrörelsen så felaktigt lär. Jag tror inte det är bra att hamna under sådana personers inflytande om man inte känner sig stark och dessutom pendlar fram och tillbaka i synen på det sammanhang man lämnat. Vad man behöver är att bli självständig och få upptäcka evangeliet och tron på Jesus på nytt. Det är så lätt att komma i gungning och man kan behöva mycket lugn och ro och egen tid med Herren. Om

din hälsa dessutom blev sämre under din tid i trosförsamlingen och du mår psykiskt dåligt, så var rädd om dig själv och spring inte på nytt efter konferenser, möten eller Gudstjänster. Om man hittar en sund och bibeltrogen församling efter sitt utträde och träffar förstående människor där, så kan det såklart vara rätt att gå till kyrkan igen. Men du kanske bor i en mindre stad med begränsat utbud. Jag tror att man så småningom behöver hitta ett bra andligt sammanhang där det också finns människor som kan stötta en och som känner till Trosrörelsen och vilka negativa konsekvenser läran kan få. Men jag tror inte att det är bråttom att rusa till kyrkan. Vänner som upplevt samma sak som man själv och som man kan prata med är däremot otroligt värdefullt. Att prata med andra avhoppare kan vara väldigt stärkande och fungera som själavård och ett bollplank. Om du har vänner kvar inom trosförsamlingen där du tog skada, är det nästan helt nödvändigt att bryta med dem. Hur svårt och uppslitande det än kan vara. Om du upplever att de gamla vännerna påverkar dig och du dras tillbaka till sammanhanget du lämnat, så är det bäst så. Det kostar på och är inte alltid lätt att avbryta vänskap som betytt mycket. Men om du genom vänskapen riskerar att du går tillbaka till "sekten", så har du inget annat val än att gå vidare utan dessa vänner. Be för dem som är kvar i ditt gamla sammanhang och om du orkar varna dem så gör det. Men bönens kraft är stor.

"**Mycket mäktig och verksam är en rättfärdig människas bön.**" (Jakobs brev 5:16)

Ofrivillig ensamhet och andlig kamp

Du kanske är ofrivilligt ensam och den ende vän du har nu är Jesus. Jag hoppas att du ska få kontakt med avhoppare som känner likadant som du. Jag blev vän med några som gått i min klass under tiden på bibelskolan. Vi umgicks inte så mycket då i församlingen men sen fick vi fin kontakt. Det har varit ovärderligt att kunna bolla erfarenheter med någon som varit i samma situation. Tillsammans kan man då prata om det man tyckte var konstigt i församlingen och som man kanske inte får rätsida på själv. Där är Bibeln och dessa vänskaper guld värda. Jag förstod att jag inte var ensam med mina dåliga erfarenheter som berodde på en farlig och skadlig teologi. Jag vet vad andlig kamp är. Många gånger har jag frågat mig själv vad jag håller på med som kritiserar en hel världsvid rörelse. Då har resultatet blivit att jag gått in på församlingen Arkens möten på YouTube. Men då har jag åter igen landat trygg och säkert i sanningens ljus när det alltid gått upp för mig hur lurigt obibliska och vilseledande predikningarna är. Djävulen kan vara mycket smart, slipad och duktig när han är verksam genom Trosrörelsens talare. (2 Kor 11:13)

Det kan vara en oerhörd andlig kamp att frigöra sig från en sekt, för vi kämpar inte mot kött och blod (Ef 6:12). Men du behöver inte vara orolig för krafterna knackar bara på från utsidan och den som bor i dig är större än den som är i världen (1 Joh 4:4–6). Jesus har inte givit upp om dig och kommer inte att göra det heller. Han vet att du behöver tid för att smälta och förstå. Men vi måste också stå djävulen emot ibland, genom att som exempel inte gå in på YouTube och titta på rörelsens möten och konferenser. Det är inte säkert att vi kan ha urskiljningsknapparna på hela tiden och vi kanske inte är så starka som vi tror om vi ganska nyligen hoppat av församlingståget. Då får vi istället ta på oss sanningens bälte och alla de andra delarna i vapenrustningen (Ef 6:13–18). Om du upplever att du känner dig väldigt orolig och till exempel har svårt att sova, så tycker inte jag att det är fel att för en period ta en insomningstablett innan du lägger dig på kvällen.

Utan god nattsömn kommer du ganska snart att bli utmattad, okoncentrerad, håglös och svag. Du kanske behöver en kombination av både en sömntablett och Guds goda "tabletter", till exempel Psalm 4 och Ordspråksboken 3:24:

"När du lägger dig skall inget förskräcka dig, och när du lagt dig skall du sova sött."

Andra bibelord som kan vara till hjälp är:

"När jag är rädd att tappa fotfästet håller din godhet mig uppe, Herre. När mitt hjärta är fullt av bekymmer gör din tröst mig glad." (Ps 94:18–19)

Utanförskap

Du kan också få uppleva att du känner dig udda och utanför för att du inte följer den breda massan och att du har urskiljning och ser klarare än förut. Det är inte säkert att kristna runt omkring dig ser på din före detta församling på samma sätt som du. De kanske till och med tycker om kyrkan du var med i eller har hört gott om den. Det är då både du och jag behöver påminna oss om att inte öppna upp för bitterhet därför att vi inte blir förstådda. Du har kunskaper nu men kom ihåg att kärleken uppbygger och kunskapen uppblåser. Vi får be om kärlek till dem som inte fått öppnade ögon, både i och utanför sammanhanget du lämnade. Alla kristna bryr sig inte om att kolla upp allting med Guds ord och många är naiva och lättlurade. Det kan vara en utmaning att våga stå för vad du upptäckt och våga säga vad du tycker utifrån vad du funnit i Bibeln. Man vill ju så gärna känna tillhörighet och gemenskap och inte behöva gå mot strömmen. Det är inget alternativ att dra sig undan och isolera sig och vara privatkristen då Bibeln

uppmanar oss:

"Vi hör inte till dem som drar sig undan och går förlorade, utan till dem som tror och räddar sitt liv." (Heb 10:39)

Vi behöver träffa våra trossyskon för: **"Järn skärper järn, den ena människan den andra."** (Ords 27:17)

Att lita på sitt förstånd

Hur ska man "vässa" sin urskiljningsförmåga och veta att man bedömer på rätt sätt i ett andligt sammanhang? Var det verkligen en sekt eller är det dig det är fel på, kanske du tänker. Man kommer väldigt långt på att använda det sunda förnuftet. Gud vill att vi ska använda alla fem sinnena och lita på vårt förnuft men i dessa rörelser så uppmanas man att inte vara kritisk eller känna efter om man är sjuk, snarare förneka och trosvisst säga: "Jag är helad genom Jesus sår!" (Mer om det i kapitlet om helande) Nu är du ute ur rörelsen och behöver inte längre vara rädd för att säga som det verkligen är, att du kanske mår dåligt, har ångest, oro eller är rädd. Man kommer väldigt långt med ärlighet, både inför Gud och människor. I Ordspråksboken 4:5 står det:

"Vinn vishet! Vinn förstånd! Glöm inte vad min mun har sagt och vik inte av från det. **"**

Du kommer att hitta din identitet som kristen eftersom:

"**De rättfärdigas stig är som gryningens ljus, som växer i klarhet tills dagen når sin höjd."** (Ords 4:18)

Bevara sitt hjärta

Ibland har jag känt att jag har svårt att veta hur jag ska förhålla mig i olika trosfrågor och jag har också känt att det är viktigt att bli kvar i Guds kärlek och i relationen med Jesus. Att inte bli kritisk, bitter eller dömande och bevara sitt hjärta är verkligen viktigt. Jag tror att man behöver vaka över sitt hjärta och vara öppen för hur Gud vill ta en vidare på vägen.

"**Framförallt som skall bevaras så ska du bevara ditt hjärta, för därifrån utgår livet."** (Ords 4:23)

Något jag tyckte var värdefullt den första tiden efter utträdet ur församlingen, var att få komma tillbaka till min hemstad och att kunna umgås med min familj igen.

Att bara ta det lugnt hemma och även att ta promenader eller träna fysiskt på annat sätt, kan vara stärkande. Jag hade suttit på timslånga möten och konferenser och inte ägnat så mycket tid åt promenader. När jag var med i trosförsamlingen, så hade jag ofta svårt att koppla av hemma och bara vara. Det kan ta lite tid att få vardagslivet att fungera och att veta vad man tycker i olika trosfrågor. Kanske orkar man inte ens med att tänka på sådana saker som teologi. Men det har varit till stor hjälp tycker jag att ta reda på vad Bibeln verkligen säger i olika frågor. Då ser man också klart hur man blivit vilseledd och fått felaktig undervisning. YouTube kan vara till stor hjälp och också många böcker som jag läst har hjälpt mig. Sven Reichmann var en bra bibellärare som har skrivit boken Allt är inte Gud som glimmar och många andra böcker som en avhoppare kan få stor hjälp av. Många karismatiska kristna kanske nu tycker att du som ifrågasätter ditt före detta sammanhang har blivit en kritisk farisé, men låt dig inte nedslås av vad de säger eller kanske skriver om dig på sociala medier.

"Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord." säger Jesus i Johannes evangelium 14:23.

Vi är inte fariséer bara för att vi vill följa Bibeln och lita på Guds ord. Det var ju just avvikelserna från Guds ord som gjorde att vi kom vilse, när vi var med i en trosrörelseförsamling. Men detta bortförklarar trospredikanterna med att du inte har tillräckligt med tro.

Klippan

Bibeln är egentligen den pålitliga och fasta klippa som finns där när så mycket annat har vacklat, svikit och visat sig vara falskt. Du kanske liksom jag fastnade i andliga upplevelser och bara ville ha mer och mer. Bibelläsningen kom på efterkälken och var inte längre så intressant för dig. Nu står du där efter "skeppsbrottet" och då finns Guds ord där som någonting du verkligen kan lita på och hålla fast vid.

"Men rättfärdigheten som kommer av tron säger: Fråga inte i ditt hjärta: Vem ska stiga upp till himlen? - alltså för att hämta ner Kristus eller: Vem ska stiga ner i avgrunden för att hämta upp Kristus från de döda. Vad säger den då*?* Ordet är nära dig,i din mun och i ditt hjärta, alltså trons ord som vi predikar. " (Rom 10:6–8)

Vi kan vända oss till vår Far i himlen var vi än är i ett enkelt barnaskap. Han skriker inte på oss och ofta kommer han som en stilla susning som det var för

Elia.

"**HERREN sade: "Gå ut och ställ dig på berget inför HERREN." Då gick HERREN fram där, och en stor stark storm som ryckte loss berg och bröt sönder klippor gick före HERREN. Men HERREN var inte i stormen. Efter stormen kom en jordbävning. Men HERREN var inte i jordbävningen. Efter jordbävningen kom en eld. Men HERREN var inte i elden.Efter elden hördes ljudet av en svag susning**." (Första Kungaboken 19:11–12)

Gud kan säkert komma på andra mer dramatiska sätt också, men den heliga Andes frukter är:

"Kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning. " (Gal 5:22)

Jag tror att dessa frukter beskriver Jesus och även kristna som vandrat länge med honom i en sund tro och överlåtelse.

Abstinensbesvär

Något som jag har fått brottas mycket med efter att jag lämnade församlingen är abstinens. Hur kan man sakna något som inte var bra och få känslor av abstinens, kanske någon undrar. Jo, kanske känner du igen dig i att en speciell atmosfär byggdes upp innan ett möte och att man kom dit med stor förväntan på att ta emot helande. Lovsången kan ha en nästan berusande effekt. Iallafall hade den det på mig och jag kunde må otroligt bra av den. Det är i sig inte fel med stark och vacker lovsång. Men det kan innebära att långa berusande lovsångspass gör att omdömet trubbas av lite och sen sväljer du vad som helst som du får höra under det följande kollekttalet. Jag ifrågasatte ingenting under min tid i församlingen och svalde allt utan någon urskiljning. Men tvivlen fanns nog ändå där bakom kulisserna i mitt undermedvetna, eftersom dagen kom när jag faktiskt blev väckt av Herrens Ande. Jag fick stor syndanöd för församlingen och hela min situation. Angående abstinens så är det bästa att stå emot den och inte ge efter för suget att gå tillbaka till församlingen eller gå på något enstaka möte. Att flytta till en annan stad kan för somliga vara bra och nästan nödvändigt. Då blir det svårare rent fysiskt att ta sig dit. Du kanske tänker att det inte gör något eller är farligt att du går på ett möte ibland men det bästa är att helt avstå. Eftersom det är så lätt att dras tillbaka. Varför är det då lätt att dras tillbaka? Människor på mötet kanske kommer fram och profeterar över dig och det kan vara profetiska budskap som är som små "presenter". Det är inte säkert att källan bakom det profetiska budskapet alltid är Guds Ande även om det är en uppmuntrande och

lockande profetia.

"Och inte undra på det,Satan själv förklär sig till en ljusets ängel." (2 Kor 11:14)

I Apostlagärningarna 16:16-18 mötte Paulus och Silas en flicka när de var på väg till böneplatsen. Hon hade en spådomsande i sig. Det fanns inget fel i orden hon sa:

"De här människorna är den högste gudens tjänare! De förkunnar för er en väg till frälsning!"

Men Paulus kunde urskilja att källan inte var Guds Ande utan en främmande ande. Fienden vill locka oss tillbaka till ett dåligt sammanhang genom smickrande ord och profetior. Vi måste pröva andarna:

"**Mina älskade, tro inte varje ande**, **utan pröva om andarna kommer från Gud. Det finns ju många falska profeter som har gått uti världen."** (1 Joh brev 4:1)

Om du går på något enstaka möte i församlingen du lämnat, så kanske du också får andliga upplevelser och de kommer att binda dig till sammanhanget igen. Om det är Gud du då möter eller inte kan jag inte svara på. Jag säger inte att inte Gud kan verka ibland i dessa sammanhang, men du kan inte vara säker. Därför är det bästa att hålla sig helt "nykter" och försöka stilla ner sig. I Bibeln står det:

"**För så säger Herren Gud, Israels helige: Om ni vänder om och är stilla blir ni frälsta. Genom stillhet ochförtröstan blir ni starka**." (Jes 30:15)

Det står alltså inte i Bibeln att det är genom häftiga upplevelser och fysiska manifestationer som du blir stark. Jag säger inte att det är fel att gråta inför Gud om man behöver få ur sig sorg, smärta och ångest. Att gråta kan vara mycket läkande. Jag vet bara att i mitt fall (och jag har hört fler ha denna erfarenhet) så gick gråtandet överstyr och tog över så att det blev till ett beroende som ersatte Bibelläsning.

Så vi behöver kanske vaka över detta.

Så vad ska man då göra med abstinensen och med det tomrum som man kanske har fått på insidan? Det bästa tror jag är att fylla tomrummet med att läsa Guds ord i lugn och ro. Att umgås med vänner och familj, ha någon hobby, ta promenader eller träna fysiskt på något annat sätt. Samt att vara lite försiktig med lovsångsmusik som väcker känslorna av abstinens. Du kanske måste göra

dig av med lovsångsskivor från rörelsen du var med i. Lovsången kanske påminner för mycket om ditt förra liv. Du behöver rensa, slänga eller bränna böcker, CD-skivor och annat undervisningsmaterial. Själv hade jag svårt att lyssna på viss typ av lovsång för det satte igång abstinensen och jag började då känna suget efter att gå på möten igen.

En narkoman som slutat knarka kan ju inte röka hasch ibland, utan måste hålla sig helt ren. Likadant är det för en alkoholist. Om du inte har avsagt dig trosförkunnelsen eller annan vilseledande undervisning du tagit in så behöver du göra det också. Be att Gud ska befria och rena dig genom sitt blod. Som jag skrev tidigare så kan man få mycket hjälp av Psaltarpsalmerna i processen att gå vidare i tron. I Psaltaren 25 står det:

Psaltaren 25

Bön om ledning och nåd

Av David

"Herre, jag lyfter min själ till dig. Min Gud, jag litar på dig. Låt mig inte behöva skämmas, låt inte mina fiender triumfera över mig! Nej, ingen som hoppas på dig ska skämmas. Skämmas ska de som sviker utan orsak. HERRE, visa mig dina vägar, lär mig dina stigar. Led mig i din sanning och lär mig, för du är min frälsnings Gud, på dig hoppas jag alltid. Tänk på din barmhärtighet och din nåd, HERRE, för de är av evighet. Tänk inte på min ungdoms synder och brott, utan tänk på mig efter din nåd, för din godhets skull, HERRE. HERREN är god och rättfärdig, därför undervisar han syndare om vägen. Han leder de ödmjuka rätt, han lär de ödmjuka sin väg. Alla HERRENS vägar är nåd och sanning för dem som håller hans förbund och vittnesbörd. För ditt namns skull, HERRE, förlåt min synd, för den är stor. Den som vördar HERREN undervisar han om vägen han ska välja. Hans själ ska vila i det goda, och hans ättlingar ska ärva landet. HERREN är förtrolig med dem som vördar honom, sitt förbund gör han känt för dem. Mina ögon ser alltid upp till HERREN, för han drar mina fötter ur nätet. Vänd dig till mig och förbarma dig över mig, för jag är ensam och betryckt."

Var du i ett sektliknande sammanhang? Liten checklista:

Ordet sekt är ett mycket känsloladdat ord och man ska inte slänga sig med det hur som helst och sätta den etiketten alltför lättvindigt på en församling eller ett

sammanhang. Hur ska man veta att man varit med i något som nästintill var en sekt? Det kan vara så att den kyrka du lämnade hade många sektliknande tendenser. Därför att den dåliga frukten visade på det. Du själv eller människor där mådde inte bra. Du och/eller andra medlemmar fick sömnsvårigheter, ångest och andra psykiska besvär. Ett sektliknande sammanhang kan vara likt en pytonorm som långsamt kväver sitt offer. Individen förminskas, utplånas eller stryps till i såna här destruktiva miljöer och du gick kanske helt upp i gruppens och ledarnas intressen men förlorade dig själv på vägen. Ett sektliknande sammanhang kan börja på ett sunt sätt men sluta i katastrof. Ändå kan allting se bra ut på ytan och församlingen och dess ledare kan vara respekterade i andra andliga sammanhang och i kristenheten i övrigt. Jag tänker mig bilden av ett rött, vackert, glänsande stort och för ögat aptitligt äpple. Som du till och med kan ta en stor tugga av. Men närmast kärnorna finns det mask. Äpplet är egentligen ruttet och oätligt. En sekt eller ett sektliknande sammanhang kan göra anspråk på att ha den rätta läran och mellan raderna förstår man att andra sammanhang har fel undervisning. Man kan plocka ut enskilda bibelställen på bekostnad av andra och ha en vision som ska följas och åtlydas framför att följa Guds ord.

De auktoritära ledarnas predikningar ska inte ifrågasättas och kreativa projekt ska ofta in i församlingen. Det är inte alltid populärt att använda sin kreativitet utanför församlingen. Nej, den ska läggas på församlingens altare. Jag säger inte att det är så överallt i alla församlingar med sektliknande tendenser men på många ställen är det så.

Du kanske behövde jobba många timmar ideellt i församlingen och det tröttade ut dig eftersom du hade ett arbete att sköta vid sidan om kyrkans verksamhet. Att vara volontär är något som är positivt och jag har erfarenhet av att det kan vara mycket stimulerande och trevligt med arbetsgemenskapen som uppstår. Jag ska ta ett exempel från församlingen jag var med i. Ett år gick jag ett arbetsträningsprogram där vi som deltog skulle arbetsträna i församlingen fem dagar i veckan och den idén tycker jag var god. Vad som inte var lika gott var att vi fick betala för att delta i detta arbetsträningsprogram.

Borde det inte ha varit kostnadsfritt? Det kostade 500 kronor i månaden. Då skulle vi utöver det också ge rikligt i kollekten, offergåvor, tionde, kollekter och ge i varje möte som man uppmanas att göra för att "hålla flödet igång".

Ledare kan i sektliknande sammanhang sättas på piedestal bland annat för att de får personliga uppenbarelser av Gud, Jesus eller änglar och det blir till en lära eller litteratur som ska följas och efterlevas.

Andliga övergrepp förekommer till exempel demonutdrivning ur kristna och att profetera högt över personer i en mikrofon. Så att man överskrider personens integritet och gränser. När det gäller andliga övergrepp så kan man förstå först efteråt vad man egentligen varit med om. Du kan också behöva vara uppmärksam på att inte utsättas för detta i andra andliga sammanhang sedan du lämnat det osunda sammanhanget.

Kärleksbombning brukar förekomma, som varvas med manipulation till exempel i de långa kärleksinlindade kollekttalen där du uppmanas att ge en riklig gåva. Eftersom:

"Gud är en givare och han gav sin ende son på korset. Han gav ALLT, så varför ska inte du vara en stor givare?" Kan man få höra i till exempel församlingen Arken.

Församlingen är toppstyrd som i en pyramid. Ledarskap och pastorer kan sko sig på medlemmarna och ha flotta bilar, swimmingpool och hög inkomst medan anställda har dåliga löner men ändå förväntas ge och ge i kollekten.

Pastorer och ledare kan beblanda sig med dem de har nytta av ekonomiskt.

Att lämna sekten kan kännas skrämmande för man kan till exempel få höra att man då lämnar Guds beskydd. Kanske har du mist vänner för att de tror att du som avhoppare kommit på villovägar och påverkas av djävulen. Man kan vara fri att lämna församlingen men blir ändå sin egen mentala fångvaktare. Man kan få höra uttrycket: "Rör inte Herrens smorde" och då vågar man inte varna för eller kritisera sammanhanget. Men det bibelstället handlar inte om urskiljning utan om att man inte skulle döda Herrens profeter (1 Sam 18–26). Egentligen är vi som kristna alla Herrens smorde och den mest smorde är Jesus, vår Frälsare och Herre.

På grund av alla möten och konferenser kanske du inte fick tid för egen bibelläsning och egna reflektioner i din personliga bönekammare med Herren.

Du kanske hade mycket känsloupplevelser i sammanhanget som blev till ett slags beroende och du hade svårt att uppleva dessa känslor och stämningar någon annanstans. Upplevelserna band dig allt starkare till församlingen och ledarskapet.

Kanske kände du att något inte stämde och du gick omkring med en känsla av otillräcklighet, rädsla och osäkerhet. Ja tvivel! Den känslan och det tvivlet kanske var det som öppnade upp möjligheten för dig att lämna. I den sprickan kunde Gud

verka med sin sanning och nåd för att få dig att vakna upp och han gav dig styrkan att bryta med sammanhanget och läran. Tack Gode Gud!

Den här dikten skrev jag en tid efter att jag hade lämnat församlingen:

Saknaden får finnas

Målning av Anna-Karin

Ett tomrum i mig gror där det innan rådde fest

Ett tomrum gapar tomt

Kvar finns nu en gnagande rest

Och en stilla undran: Skulle jag gått tillbaka till festen

Men det kan aldrig bli detsamma

Och nu spelar det ingen roll förresten

För egentligen var det inte så mycket till kalas

Jag har sett dess höga nota

Jag har hört dess efterkras

Baksmällan som kommer efter dagar av extas

Jag har hört om liv som blivit raserade

Vi var så lätta att lura

För vargarna var ju kamouflerade

Så tomrummet får finnas

Kanske saknaden en dag tar farväl

Nåd och sanning skall då vinnas

Och fylla min själ

Ulvarna

Pråal och glans och snygga tal

Vädjan som ger samvetskval

Tiggeri förklätt i fagra ord

Predikanten strålar och är smord

Musiken är en skrällande cymbal

Stor och fylld är denna sal

Överallt syns uppsträckta händer

Många talare från fjärran länder

Men just i kväll i denna hop

Ljuder ohörbara själars rop

Från samfundets egna individer

Som sakta går sönder och lider

Som krackelerar och kvider

Som sjunker till botten som tunga vrak

Men det är inte pastorernas sak

Allting snurrar

Folket hurrar

Tårar rinner med väldig passion

Men någonstans på denna väg

Försvann både friden och ron

Och uppvaknande sker

Men inte i löftets land

Nej långt borta från väckelsens brand

Kvar blev ett hus byggt på sand

Långt borta från smörjelsens glimmande värld

Långt bort från denna kyrkas skönhet och flärd

Vaknar små själar av fruktan

De tror förstås det är djävulens tuktan

De har förlorat sig själv i jakten på tro

På sjukhuset får de nu därför bo

Men du ska veta att det var Gud som förde dem hit

Men han gjorde dem inte sjuka med flit

Dock satte han stopp för strävan och slit

Mörbultade avhoppare i djävulens klor

Ska få se att Guds kärlek är stor

Stark nog att rädda ett vilsegånget får

Om det än irrat i dimman i många år

Herdar glupska som åt upp fårens gröda

Gud själv ska nu förse fåren med föda

Några råd på den nya vägen

"Stampa av" och lämna församlingen bakom dig. Sluta titta på deras möten på Internet. Det kan bara göra dig påverkad och förvirrad. Det är lätt att börja "glida" igen. Undvik helt deras sändningar.

Be Gud om förlåtelse och omvänd dig. Förlåt också människor och andliga sammanhang som gjort dig illa. Kan du förlåta från hjärtat och gå vidare utan känslor av bitterhet? Be annars Gud hjälpa dig att kunna förlåta. Kanske är det också människor som du behöver be om förlåtelse?

Gör din egen hemläxa. Ta reda på information om rörelsen. Titta på undervisande videor på YouTube. Men glöm inte Bibeln! Fastna inte på YouTube eller Internet överhuvudtaget. Mycket undervisning nu handlar om vad djävulen gör i olika villoläror, så bibelläsningen och att umgås med kristna syskon är lika viktigt.

"För övrigt, bröder: allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, tänk på allt sådant. Det ni har lärt och tagit emot, hört och sett hos mig, det ska ni göra. Då ska fridens Gud vara med er." (Fil 4:8–9)

Sök inte genast upp en ny församling. Låt det vara du, Jesus och en uppslagen Bibel i din kammare.

"Nej, när du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din Far som är i det fördolda. Då ska din Far, som ser i det fördolda, belöna dig." (Matt 6:6)

Har du fritidsintressen eller är det något du kan skaffa? Vad tycker du om att göra? Jag började simma och att tillverka smycken i lera. Tycker du om att måla? Att snickra? Att skriva, skulptera, lösa korsord eller spela sällskapsspel? Kreativ kan man vara i det oändliga och det avleder tankarna och får en att slappna av och må bra.

Fysisk träning tror jag är viktigt. Vi behöver olika miljöer och nya intryck. Kanske satt du åratal i samma församling och bara var en passiv åhörare. Då är det lätt att både sluta tänka själv och att lägga på sig några extra kilon.

Skriv av dig. Behåll det för dig själv eller läs upp för andra som du har förtroende för.

Kanske vill du se lite på TV, lyssna på radio och läsa tidningar. I vissa sekter får man inte läsa tidningar.

Be Gud att hitta en vän som varit med om samma sak. Eller delta i en grupp på Facebook.

Be Gud om att hitta din självständighet igen. I församlingen som du tillhörde kanske man starkt betonade enhet och gruppens bästa, att "kritik" och en "egen agenda" var något fult och kanske upproriskt. Kanske förstördes din förmåga att fatta egna beslut, ditt jag och din personlighet förkrymptes på "enhetens" och kollektivets bekostnad. Fundera på vem du är utan församlingen. Vilka kläder tycker du egentligen om och vad är din stil? Vad gör du helst när du är hemma?

Vilka vänner har du i ditt liv och vad tillför de dig? Skulle du vilja studera, byta jobb eller sysselsättning? Vad är du verkligen intresserad av att göra? Vad gör dig ledsen? Vad gör dig glad? Har du ångest ibland och varför är det så, tror du?

Till Kapitel 2 -→

←- Till Förstasidan